

P MAGASINET

MEDLEMSTIDNING FÖR PAPPERS AVD 68

NR. 4 2011

Samtal med
Jan Guillou

Krönika

Euron är ett hot mot välfärd och
sysselsättning

Vykortet

Irland - landet där havet möter
grönska

HNS 2

Semestern är över. Man har aldrig längtat efter den så mycket som i år, och den kändes aldrig så kort som i år. Den lagrade stressen efter HNS tog till sist all kraft man hade. Jag tror att

vi är många som känner likadant. Vi hade fyra jobbiga år, jobbiga på alla sätt och vis. Det som jag aldrig kommer att glömma är de riktade avgångsvederlagen. När de kom kändes det som ett slag under bältet. Jag tittade på "listan" och trodde inte mina ögon. Är det möjligt att så många anställningsår och trogen tjänst inte betyder något mer för de som pekade ut dessa människor. Sen kände man maktlöshet när de utpekade skulle ta sitt beslut. Man ville krama de hårt pressade och förtvivlade arbetarna och råda dem att svara nej till den största provokation som de var utsatta för. Men tyvärr kunde man inte göra det eftersom utgången var så osäker. Arbetsgivaren var beredd att gå ännu längre. Våra kamrater var tvungna att fatta det tunga beslutet alldeles själva. De som valde att acceptera "erbjudande" hjälpte vi genom förbättrade villkor. De som valde avböja avgångsvederlaget försökte vi stärka. I slutförhandlingen förhandlade vi dem kvar på bruket. Vi kan konstatera att "erbjudanden" kommer att hamna på de svarta sidorna i brukets historia.

Den nya organisationen är inte driftsatt i sin helhet. Många av de uppsagda är förlängda till årsskiftet. Fortfarande finns inte förutsättningar på många avdelningar att minska bemanningen, delvis på grund av bristande kompetensen och delvis p. g. a. sjukskrivningar.

Två avdelningar driver man inte längre i Holmens regi. ISS har tagit hand om byggnadsavdelningen och Metso har tagit över valsverkstad. I och med detta fick vi förhandla fram två nya lokala avtal (mer om detta kan ni läsa på sidan 3 och 12). Vi tror inte att det kom-

mer visa sig vara ett lönsamt beslut som kommer att gagna Hallsta. Vi hoppas att man inom kort inser att det var en misstag och att man då tar tillbaka de två verksamheter under Holmens eget paraply igen.

Platschefs byte

I juli fick vi en ny platschef – Kenneth Olsson. Vi fackliga fick möjligheten att träffa honom. Vem är han? Vad står han för? Nej, det var helt omöjligt att reda ut det på den timmen som vi träffades. Vi Pappers medlemmar hoppas att han har fått ett positivt uppdrag av koncernledningen som exempelvis utveckling av Hallsta Pappersbruk. Hannele Arvonen hade inte den turen. Man gav henne en tuff uppgift som aldrig är populär hos anställda. Att lägga ner en maskin och rationalisera bort 410 arbetstillfällen säkrar ingen plats i anställdas hjärtan. Jag ska komma ihåg Hannele som en modern platschef som genomförde HNS1 exemplariskt. Hon lät oss fackliga kunna påverka organisationsförändringen. Sen kom HNS2 och någon eller några rådde felaktigt henne att visa Pappers en plats på läktaren. Det resulterade i ett långt processande. Jag känner innerst inne att hon är medveten om det misstaget och att hon kommer ta lärdom av det. Å Pappers vägnar önskar jag henne lycka till och ett mycket roligare uppdrag på Iggesund bruk.

Lönerevision

Vi har börjat med lönerevision 2011. Den generella löneökningen 398 kr betalas ut sen april månad. Det vi diskuterar nu är den lokala potten som i år ligger på 97 kr per anställd. Vi har presenterat ett antal förslag som kontaktombuden diskuterade fram i början på året. Bland de förslagen finns införandet av handledartillägg, mångkunighetstillägg, placering av torkarbefattningen i LG4, placering av VL operatör befattningen i LG 4 och uppräknings av Teknikertillägget 1 och 2 samt ackordstillägget med avtalsvärdet. Vi har föreslagit också att KO/SO ersättningen höjs till 300 kr/månad.

Historiskt avtal med ISS

När avd 68 den 22 juni undertecknade ett lokalt kollektivavtal med ISS Facility Services AB, Affärsenheten Industri var det en historisk händelse. Den 21 december 1915 slöts ett kollektivavtal mellan Pappers avd 68 och Holmens Bruks och Fabriks AB. Vad vi känner till har inget lokalt avtal tecknats med någon annan arbetsgivare sedan dess. Lokalavtalet med Holmen har uppgraderats med åren och ser annorlunda ut idag mot 1915 men i grunden är det samma avtal. De verksamheter som tidigare-

Aleksandar Srndovic, avd 68, och Mikael Lindberg, ISS, undertecknar det nya lokalavtalet.

lagts på entreprenad har lämnat vårt avtalsområde (restaurang – Hotell- o Restaurang, städets – Fastighets, vakten – Transport). Men denna gång gjorde vi anspråk på avtalet eftersom vi anser att byggnads tillhör kärnverksamheten och medlemmarna dessutom valt att vara kvar i Pappers.

Det avtal som nu upprättats gäller under tiden från övertagandet 1 september till den 1 februari 2012 för att anpassas till förbundets avtalsperiod. Förhandlingarna var inte enkla och vi nådde inte ända fram i alla delar – men det är ändå ett avtal på acceptabel nivå.

Arbetstiderna är de samma som tidigare. Lunchflexen bibehålls men beredskapen försvinner. Som kompensation för utebliven beredskapsersättning utgår ett personligt tillägg. Nattvilan är något förbättrad. ATK-kontot följer förbundets regler med den förändringen att den som inte väljer aktivt erhåller kompensationen

I tid. Lönesystemet har fem lönegrupper, plus en elevgrupp, med en fast beföringsgång upp till grupp 4 - mellan gr 4 och gr 5 är det individuell prövning. En smärre justering har skett på Kvalifikationstilläggen. Månadslöneperioden är mellan 1-31:a i månaden med utbetalning den 25:e.

Produktionspremien är inlöst och inlagd i grundlönen. Grundlönen i lönegrupp 4 är 22.223 och i grupp 5 är den 23.313 kr. På detta tillkommer alltså kvalifikationstilläggen och eventuella teknikertillägg samt det personliga tillägget för beredskapen.

Semesterledigheten är 4 kalenderveckor under tiden v. 26-29 samt v. 30-33.

Värmetillägg, minimibetalning (utkallelse) och regler för övertidsmat är desamma som på Holmens. Nytt är ersättning för telefonrådgivning, 200 kr/gång, samt ersättning till facklig förtroendeman på 300 kr/mån.

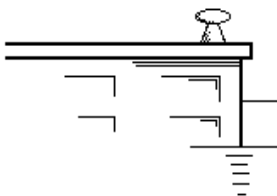
Tre omgångar arbetskläder erhålls och vid behov vinterkläder och underställ. Skyddskläder, skyddsskor, skyddsglasögon inkl terminalglasögon fås efter behov och två par handdukar per år.

Företagshälsovården är reglerad med ett avtal med Holmens FHV. Därutöver erhålles ett friskvårdsbidrag med 500 kr per halvår samt Trygg ryggs hos t ex naprapat tre gånger per år och med subvention 150 kr per gång.

Parterna är också överens om att fortsatt utveckling av lönesystemet och det lokala avtalet skall ske successivt under året.

Fr v; Lars Pettersson, Leif Ärfström, Kjell Nyström, Björn Hessler, Gunnar Hanze.

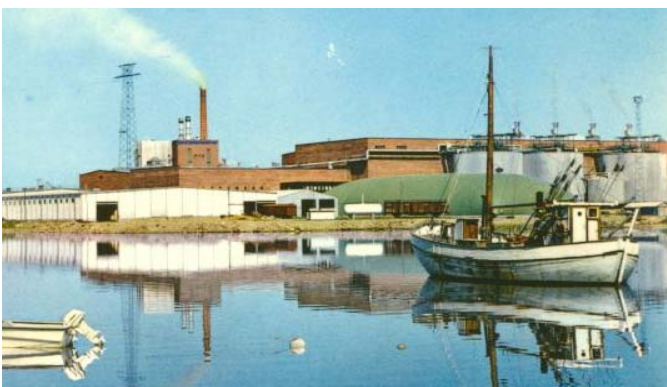

Fynd, avsked och nya bekantskaper

Järnvägssyllarna syns en bit ner i marken

Det i förra Kajkanten nämnda rasskyddsbygget i 58 och 73 års magasin slutfördes under sommaren och bidrar förhoppningsvis till en säkrare arbetsplats. En kuriositet vid bygget var att man vid grävningen av groparna för betongfundamenten, som rasskyddet skulle fästas i, upptäckte järnvägssyllar en dryg meter ner i backen. Ett arkeologiskt fynd på den lägre skalan – men ändock. Här hade tydligen ett tidigare järnvägsspår in i 58-års magasin gått. Vid bygget av 73-års magasin hade man helt sonika fyllt igen och begravt det gamla spåret. På grund av lutningen hamnade spåret allt längre ner i marken ju längre söderut man byggde. Vi har, utan framgång, letat i gamla böcker och fotoarkiv efter en bild på detta spår. I julklappsboken för några år sedan finns skisser på fabriken och spårdragningen men inte på

Här syns porten med en järnvägsvagn i

detta spår. Det närmaste vi kommer är ett vykort från tidigt 70-tal som åtminstone visar järnvägssporten på södra väggen av 58-års magasin där spåret gick in.

Nalle i kranen på en Star-båt.

Foto P Weidt

På tal om begravningar så har klubben uppvaktat tre f d hamnarbetare som under sommaren gått över till den andra sidan. Med en dags mellanrum avled först Karl-Artur Hafdell den 15 juni och dagen efter Björn "Nalle" Edvinsson. Hafdell började på kajen i mars 1960 och slutade med förtidspension i februari 1987 efter att ha blivit påkörd av en truck och allvarligt skadat foten. Nalle slutade också i förtid men av andra skäl. Han fick företagspension i HNS 1 och slutade under hösten 2008. Nalle hann dock inte bli folkpensionär –han blev bara 63 år. I sin ungdom var Nalle motorcykelartist och körde bl a "tunna". På kajen var

Sixten Hansson

han, förutom truck- och kranförare, även en duktig allt-i-allo-fixare.

Den 30 juli avled Sixten Hansson i en ålder av 85 år. Sixten började på kajen i januari 1967 och blev kvar här till pensionen i februari 1991. Han utförde alla handa hamnjobb som truckförare, stoppare, stuvare, sopmaskinsförare. När den stora strejken pågick 1980 var Sixten en av få som fick arbeta eftersom han även var brandvakt. Under sina ronderingar passade Sixten på att hälsa på strejkvakten vid sjögrinden och med glimten i ögat berätta om hur lugnt och skönt han hade det nästan helt ensam inne på fabriksområdet. Vi på kajen lyser frid över deras minne.

Andra kajare kämpar på och utvecklas vidare. Till skaran fullvuxna män har nu även automatskötare Roger Samuelsson sällt sig och revisor Peter Eriksson är på god väg. Vi lyfter våra osynliga skyddshjälmars och säger grattis till de bägge kämparna – 15 år (minst) kvar!

En som spämt stoppen för sista gången och nu lagt ner pinchen för gott är vår käre arbetskamrat och Skellefteåsupporter Gunnar Hallingström. Efter att ha

Gunnar Hallingström avtackas.

sopat igen spåren efter sig slutade Halling på kajen den 23 juni. Han började som sommarjobbare på Holmens 1966 och tre år senare fick Halling fast arbete på sliperiet. 1972 kom han till hamnen och blev kvar här tills han nu erhöll företagspension inom ramen för HNS. Även Gunnar Westman slutar, till följd av HNS 2, sin anställning på Holmens den 30 september efter nästan exakt 27 år i hamnen. Om man till dessa år lägger overtiden är inte Gunnar långt borta från ännu en guldklocka.

Ny på hamnen är det nya loket som anlände till Hallsta torsdagen den 11 augusti. Ny och ny – dessa lok byggdes i Kalmar på 60-talet. Femtio lok byggdes om av SJ under åren 1990-92 och döptes då om till Z70 från att tidigare hetat Z65. De utrustades då med radiostyrning och en starkare Scania-motor (tidigare Rolls Royce). Hallstas lok har nr 740 och vår lokperso-

nal har under augusti erhållit utbildning på det nya loket.

Samma dag som loket kom besökte förbundsombudsman Mikael Sterbäck hamnen för att höra vad medlemmarna har för synpunkter på bl a den kommande avtalsrörelsen.

Labyrinten kräver koncentration

Sommaren avrundades traditionsenligt med en skärgårdstur den 27 augusti. Denna gång styrde skeppare Sven Olsson båten Birka norrut. Först gjorde vi en tur till Hargshamn och tittade på de nya hamnanläggningarna där innan vi letade oss vidare upp förbi Raggarö och Fälön för att efter drygt tre timmar nå Sundsveden på Söderön. Där serverades en fin trerättersmiddag på restaurang Kvarken innan 5-kampen tog vid. Samarbete, balans, precision och spring i benen var viktiga ingredienser för att bärga segern. Solen strålade från en blå himmel och havet blänkade i guld denna sista sköna sommardag.

Segrande laget i 5-kampen

Den sista augusti var Lena Hultin nere på kajen och meddelade att hon slutar på Holmen och tackade för sig. Klubben tackade för samarbetet och betonade särskilt hennes insats för att lyfta skydds- och arbetsmiljöfrågorna.

Ljusmanifestation

den 24 oktober 2011

på torget i Hallstavik

Dags för den årliga fackligt- politiska manifestationen, denna gång är temat "I Demokratins tecken", med tanke på vad som hände i Norge. Programmet är ännu inte helt klart. De talare som är klara är SSU:s förbundsordförande Gabriel Wikström och K-G Westlund LO-distriktet. Vi har ytterligare talare på gång. För musiken svarar Skebögänget. De fackföreningar som anordnar denna manifestation är Pappers avd. 68, Kommunal, Byggnads, IFMetall. LO-distriktet och ABF Norrtälje.

FRI ENTRÉ

Författarmöte

Jan Guillou

Dag: Måndag 31 oktober

Tid: 19.00

Plats: Hallstaviks bibliotek

**Jan Guillou berättar
om sin nya roman Brobyggarna**

*Föranmälan till Hallstaviks bibliotek
senast den 27 oktober på hbi@norrtalje.se eller 0175-256 52*

Den 1 september avslutade Hannele Arvonen sitt platschefsuppdrag på bruket! Pappers Magasinet passade på och ställde några frågor till henne innan hon gick över till det nya uppdraget i Iggesund.

Hannele på besök i hamnen

Vad är ditt allmänna intryck av avd 68?

Pappers avd 68 är engagerad i både medlemmarnas och företagets framtid som också påverkar hela Hallstaviks utveckling.

Vilken av uppgörelserna med avd 68 sätter du mest värde på?

Både HNS1 och HNS2 genomfördes i god anda och respekt för varandras åsikter och roller. Vi nådde

överenskommelser som båda kan vara nöjda och stolta över och som ger Hallsta pappersbruk bra möjligheter för vidare utveckling och bättre konkurrenskraft.

Nämn en eller ett par frågor som du skulle önskat komma överens med Pappers om?

Större flexibilitet när det gäller skiftformen – skulle vi komma till ett läge igen att vi har produktionsbegränsningar pga marknadsläget, skulle jag vilja ha en överenskommelse hur vi reglerat kan gå ner till 5 skiftlag för att snabbt kunna få ner fasta kostnader och samma sak sedan igen att snabbt kunna gå tillbaka till 6 skiftlag enligt behov. Jag vet att detta en komplex och känslig fråga, men den dialogen hade jag gärna börjat.

Hur ser du på behovet av ett nytt lönesystem på Hallsta pappersbruk?

Jag tycker att lönesystemet ska spegla arbetssättet och organisation och kompetenskrav och vi har gjort om mycket i alla dessa delar och jag tycker det finns skäl att titta igenom lönesystemet och modernisera det.

Något du vill säga till våra medlemmar?

Att fortsätta vara stolta och lojala medarbetare som tar initiativ för förbättringar och utveckling i alla delar av verksamheten. Att sträva efter att nå visionen att vara kundens första val och leva efter Holmen Papers gemensamma värderingar: kundfokus, engagemang, mod och professionalism.

Har du något råd till din efterträdare när det gäller facket?

Att ha öppen dialog med facket, att respektera varandras åsikter och roller och att se varandra som kompletterande resurser – och sätta upp och förankra gemensamma mål, alla vill samma sak: utveckla Hallsta pappersbruk och säkerställa den framtida konkurrenskraften!

Arbetsmiljörapport

Vi har haft 11st olycksfall med sjukskrivning och 60 nollskador utan sjukskrivning. Tyvärr så får vi alldeles för många skador, trenden ligger på samma nivå som tidigare år. Målet är att minska det totala antalet skador med 20 % i år. Vi hoppas verkligen att vi lyckas minska skadorna i år så vi bryter den höga trenden som vi har haft flera år.

283 tillbud hittills i år. Det är glädjande att vi har ökat tillbudsrapporteringen med ca 10 %, vi har stora förhoppningar att detta håller i sig året ut. Vi har arbetsplatsträffarna som är ett utmärkt forum att prata om säkerhet och gå genom tillbuden som man har haft på sin arbetsplats. Då träffas hela skiftlaget och på dagtid träffar man hela arbetsgruppen.

OHSAS 18001 vi har jobbat mycket med. OHSAS är ett kvalitetssystem där arbetsmiljön är med. Detta kommer att medföra en del nyheter bland annat i ledningssystemet.

Kvalitetsledningssystemet OHSAS 18001 ställer höga krav på struktur, ordning & reda och att man jobbar med att minska riskfyllda arbeten. Vi har börjat med arbetsmiljöaspekterna som vi får fram via tillbudsrapportering. Vi har 10 olika arbetsgrupper som ska jobba vidare med ärendet och komma fram med en handlingsplan för att minska eller eliminera risker.

De tio riskfylldaste arbetsmiljöområden

1. Kontakt med rörlig maskindel, föremål i rörelse eller skadad av maskin
2. På samma höjd; halkat, snubblat, trampat snett
3. Brand/explosion och sprängning
4. Slag mot fast föremål och slant med verktyg
5. Fastnat eller klämts/krossats mellan föremål
6. Träffats av flygande eller fallande föremål
7. Påkörd/klämd av vägfordon/truck, fallande last och

kolliderande mot något

8. Stötts och klämts av kran, travers, tunga lyft och fallande last

9. Kontakt/inandning av kemiska ämnen och varm media

10. Kontakt med vasst föremål

PIA. Vi har tagit ett beslut i skyddskommittén för en övergång, för tillbud och skador, från LISA till inrapporteringssystemet PIA. Målsättningen är att byta inrapporteringssystemet vid årsskiftet.

Huvudskyddsombuden har börjat med en inventering av standarden i omklädningsrum och våtutrymmen. Vi kommer att kontakta skyddsombud och operatörer samt underhållspersonal för att få med alla synpunkter och problem.

Demontaget av PM2 är nu klart. Dock så återstår det en hel del jobb med att fixa till lokalerna för annan verksamhet. Vi har haft ett besök från AV som föranleddes av en olycka vid demontaget av pappersmaskinen. Det hela har lett till att vi måste förtydliga samordningsansvaret vid projekt och vid tecknande av entreprenörsavtal.

Fågelproblemen. Nu har man rengjort taken och det ska sättas upp tunntråd på räcken för att hindra att fåglarna ska landa på takräcken. Vi får hoppas att de stora problemen som vi har haft med fåglarna kommer att bli till det bättre.

Eila hjälper till vid lossning av natriumhypoklorit.

Eila förbereder för lossning av natronlut.

Kemikalier. Vi har haft ett par artiklar om kemikalier i de senaste Pappersmagasinen. Därför tänkte vi att vi ska träffa kemikalielossaren och kolla hur de har det med säkerheten och den personliga skyddsutrustningen. Vi träffade Eila Seppälä. Hon har varit kemikalielossare sedan 1989. Eila var mycket säkerhetsmedveten, hon spärrade av vid lossning av kemikalier med avspärrningsband och avspärrningskedja, det var bra skyltat vid lossningsstället och kemikalietankarna som finns efter kajen var mycket bra märkt och skyltat.

Eila berättar om jobbet för AHSO Taisto Hautala.

Larm finns det för svaveldioxiden och natriumhypoklorit om det skulle bli en gasläcka. Farliga kemikalier kan man inte blanda ihop för man har olika passform för kopplingarna. Skyddsglasögon och handskar som tål kemikalier är viktiga. I övrigt så har de gasmask om det behövs. Hon berättade att när man lossar svaveldioxid och är färdig med lossningen så finns det kvar lite gas i slangarna som måste släppas ut. Då

är det svaveldioxidlukt som sprider sig runt området. Det är inga farliga mängder men lukten är lite obehaglig. All lossning av farliga kemikalier går via kemikalielossarna, lastbilsförarna får inte lossa själva det är för att förhindra olyckor.

■ REHAB & HÄLSA

Syftet med rehabilitering är att få långtids-sjuka tillbaka till god hälsa och arbetet och i övrigt få en bättre trivsel på arbetsplatserna.

Vi har en Rehab- Hälsa kommitté där företaget, hälsovården och facken är med. Tanken är också att utveckla rehabiliteringsprocessen och planera för olika insatser, utbildning mm. Tyvärr så har inte kommittén haft tid att utveckla rehabiliteringsprocessen på grund av HNS1 och HNS2 men nu i höst är det tänkt att man ska starta med kommittéarbetet igen. Det psykosociala läget i arbetsgrupperna har man börjat mäta på vissa områden, som arbetsbelastning, mobbning, underbemanning och stress. Vi håller också på att jobba fram underlag för psykosociala skyddsronder tillsammans med företaget och hälsovården. Hur det skall genomföras är inte klart, men vi har planerat att testa en grupp i höst och efter detta ska det göras i hela organisationen. Vi har tittat på Iggesundsmodellen men vi ska besöka dem också under hösten för att få bättre underlag hur det fungerar i praktiken.

Vi har jobbat med flera rehabiliteringsärenden under året och här har vi sett att det är bra om man har någon facklig kamrat med sig så tidigt som möjligt. Vi har informationsträffar för långtidssjuka om regelverket. Vi erbjuder utbildningar till skyddsombuden om regeländringar för rehabiliteringskedjan och det svåra rehabsamtalet. För tillfället är det 12 st. långtidssjuka och 2 st. som arbetar del av tiden.

Taisto Hautala

Den ekonomiska och politiska

krisen i EU blir allt djupare. Grekland är bara ett exempel på den ekonomiska kris som drabbar befolkningarna i en rad euroländer. EU:s svar på krisen har varit att pumpa in tu-

sentals miljarder kronor i krisländernas ekonomier samtidigt som man kräver hårda nedskärningar och privatiseringar. För miljoner EU-medborgare innebär unionens politik massarbetslöshet och fattigdom. Det EU främst räddar är banker och den gemensamma valutan. Men inget tyder på att EU:s politik förmår vända krisen i länder som Grekland och Portugal. Skulderna ökar snabbt medan tillväxten faller. Idag skjuter EU bara krisen framför sig genom tillfälliga lösningar. Frågan är inte om utan när och hur Greklands skulder kommer att få skrivas ner. Under tiden går skattebetalarna in med miljarder samtidigt som de banker som har varit med och orsakat krisen kan dra sig ur "affären" med vinst. Finanskrisens gyllene regel om privata vinster och offentliga förluster upprätthålls av EU:s ledare inklusive den svenska regeringen.

Ofta framställs krisen endast som en fråga om ordning och reda i offentliga finanser. Det är att göra saken allt för enkel. I länder som Spanien och Irland var de offentliga finanserna i god ordning bara för något år sedan. Där är underskotten en direkt följd av krisen, inte tvärtom. Krisen där orsakades inte minst av bankernas vidlyftiga utlåning och snabbt stigande priser, inte budgetunderskott. Grekland har däremot haft stora problem med illa fungerande skattesystem och låg effektivitet i offentlig service. Vänsterpartiet var med och tog beslut som minskade Sveriges statskuld från runt 70 till omkring 40 procent av BNP. Det gör Sverige starkt i denna kris. Vi kommer även i

framtiden att föra en politik som prioriterar att staten får tillräckliga inkomster, ger en effektiv offentlig service och inte ökar statsskulden.

Eurokrisen har sin grund i en bank- och finanskris. En bubbla av spekulation och stigande fastighetspriser byggdes upp. Denna gynnades av att alla euroländer fick samma ränta oavsett ekonomisk utveckling. Vi vill införa betydligt hårdare krav på bankerna vad avser regler för kapitaltäckning och ta bort bankernas möjlighet att spekulera för egna pengar. Vi vill reglera farliga former för finansiell spekulation. Vi vill att staten ska garantera spararnas pengar, men inte finansspekulation. Det är avgörande att bankerna får bära kostnaderna för sina egna dåliga affärer. När Greklands skulder snart måste skrivas ner vill vi att de banker som har spekulerat i grekiska statspapper ska ta förlusten, inte bara skattebetalarna. När ska annars bankerna lära sig att inte ta orimliga risker?

De farhågor som vi på nej-sidan hade inför folkomröstningen 2003 besannas nu. Euron är ett hot mot välfärd och sysselsättning. Euron har förstärkt krisen och gör det svårare för krisländer att ta sig ur den då de påtvingas en ränta och växelkurs som inte passar deras ekonomiska utveckling. De bör ges en möjlighet att lämna Euron. Trots detta vill vår regering underkasta även Sverige under Eurons regelverk via Euro plus pakten och EU:s nya lagstiftningsförslag om ekonomisk styrning. Det var just en sådan styrning av vår ekonomiska politik och inblandning i lönebildning och välfärd som svenskarna röstade nej till i folkomröstningen 2003.

Jonas Sjöstedt,

född 25 december 1964 i Göteborg. Före detta metallindustriarbetare som arbetade på Volvo Lastvagnars anläggning. Han är bördig från Norrland och har bott i Umeå i många år. Mellan 1995 och 2006 var han ledamot i Europaparlamentet. I riksdagen är han sedan valet 2010 ledamot i EU-nämnden och suppleant i trafikutskottet och utrikesutskottet. Kandidat till partiledareposten i Vänsterpartiet.

Solen lyser in genom fönstret på Röda Baracken, vi börjar en ny dag på jobbet efter att ha semesterat i tre veckor.

Vårt grannland har drabbats av den ondska som vi trott inte förekommer här i Norden,

men ack vi kommer inte undan. Vi som fackliga organisationer och vår medverkan i samhällsbyggandet är av högsta betydelse, fackligt-politiskt arbete är ett sätt att delta och påverka samhällsbyggandet.

Undertecknad kommer från Slottsbron i Grums kommun, Värmland. Där fanns ända fram till 1974 en sulfidfabrik som betydde mycket för innevånarna i samhället Slottsbron.

Vid sjutton år fyllda fick undertecknad anställning på fabriken och därigenom lärde känna ett antal medmänniskor med olika bakgrund och levnadshistoria. Det berättades en hel del sanningar och osanningar som avlöste varann, om jakt och harspår stora som stekpannor, abborre som var så bred mellan ögonen att en parkbänk fick plats där i mellan, alla varianter fanns. I dag finns inte plats för så mycket det gemyt som då tilläts bruket, vi behöver samtalet och kulturen för att skapa ett samhälle där vi kan leva och bo.

Den regering som vi nu har pratade under senaste valet mycket om hur viktigt det var att inte tillåta utvecklingen av utanförskapet, men som vanligt går det att lova brett. Medmänniskor med olika behov av stöd och hjälp för att klara vardagen ifrågasätts av regeringen och utpekas bland annat som fuskare. Arbetssökande behandlas på ett i vissa fall något ifrågasättande och förfarandet, slutgiltiga lösningen har blivit fas tre, därvid kan det erbjudas företag billig arbetskraft. Vart har arbetarrörelsen tagit vägen? Den frågan har ställts till undertecknad ett antal gånger, frågan kanske borde vara , vad vill vi med arbetarrörelsen? Omvärldsanalysen har olika innehåll på grund av från vilket perspektiv vi utgår ifrån, men medmänsklighet är en självklarhet och borde inte överhuvudtaget inte funderas på. Medmänsklighet är en förutsättning för demokratins överlevnad.

Det fackligt-politiska arbetet som nu och alltid varit viktigt i samhället, där vi verkar och bor har det blivit än viktigare, nu när icke demokratiska krafter har visat sitt rätta ansikte. Det är vi den samlade Arbetare rörelsen som återigen bör ta över styrborden, de kommuner där Pappers finns är det av vikt att åxa Pappers är representerade i det politiska samtalet.

Kultur, det som medmänniskor gör, behöver mångfald likaså politiken på alla nivåer.

Stewe Cato

Ordf Pappers avd 96 Gruvön

Gruvöns bruk

■ DRIFTKLUBBEN

Rapport från Driftklubben

Vi har haft ett styrelsemöte den 25 augusti, där avtackade vi Daniel Norberg för hans tid i klubben.

Hans Svenberg har påbörjat genomgång av skift-schema år 2012 med Håkan Lundén.

Vi planerar att göra en familjedag under hösten med tipspromenad i elljusspåret.

Se anslag på bruket och intranätet.

Finns det intresserade som vill arbeta i styrelsen för Driftklubben, hör iså fall av er till valberedningen:

Taisto Hautala tel. 26953

Mikael Holmberg tel. 26954

Jaana Kuusisto

■ UNDERHÅLLSKLUBBEN

Underhållsklubbens framtid?

Det skulle behövas nya krafter, för snart så kan vi fira 100 – årsjubileum 2015. Samma år som avdelningen firar sitt.

Nuvarande styrelse för Underhållsklubben har beslutat att lägga klubben i malpåse, detta beslut måste dock förankras av ett årsmöte för klubben. Årsmötet blir onsdag den 12 oktober 2011 kl. 15.45 på Röda villan.

Det är viktigt att så många som möjligt kan komma och avgöra klubbens fortsatta framtid.

Skall klubben läggas i malpåse? Vad skall i så fall hända med pengarna som klubben har?

Patrik Lundberg

Ordförande

■ LAG & AVTAL

Lokalavtal med Metso påskrivet!

Christer Malmros, Metso, och Aleksandar Srndovic, avd 68, undertecknar det nya lokalavtalet.

Den 5 september undertecknade vi ett lokalavtal med Metso. Avtalet reglerar anställningsvillkor för de två Pappersmedlemmar som blev anställda av Metso. Både arbetsgivaren och vi kan känna oss nöjda med avtalet. Det är ett rättvist och stimulerande avtal som tål konkurrensutsättning. Lönesystemet består av fem lönegrupper. De två mekanikerna placerades i lönegrupp fyra med en månadslön på 26 000 kr.

Avtalet kan man hitta på avdelningens hemsida under fliken "Lag & avtal".

Aleksandar Srndovic

Johan Pettersson är en av de två Pappersmedlemmar som har fått anställning på Metso. Vi frågade honom om vad han tyckte om avtalet. "Det ser väldigt bra ut och lönenivån är helt acceptabel". Johan var en av de 34 medlemmar som Hallsta pappersbruk varslade i samband med HNS2.

Pappers informationsombudsman Mikael Sterbäck besökte Hallsta pappersbruk den 11 augusti. Syftet var att lyssna på medlemmar-
nas åsikter om Pappers i allmänhet och den kom-
mande avtalsrörelsen i synnerhet. Mikael hann be-
söka byggnads, mekverkstaden, hamnen, pappersma-
skinerna samt emballeringen. Genomgående var ett
önskemål om fortsatt utbyggnad av ATK-kontot – må-
let 100 timmar står kvar. Höjda grundlöner var en an-
nan synpunkt. Inställningen till en pensionsfond var
splittrad, några för andra emot. På byggnads framför-
des en idé om att LO kanske borde starta ett eget "el-
bolag" som kunde pressa elpriserna.

Mikael frågade om kompetensutvecklingen och fick
svaret att den i bästa fall förekommer när det uppstår
ett konkret behov.

Skiftsarbetarna lyfte fram en ökad svårighet att få ut
ledigheter p g a för lite folk, hade blivit svårare att få
ut föräldraledighet i kombination med ATK.

Mikael Sterbäck noterade synpunkterna och lovade
framföra dem till förbundsstyrelsen. Eftersom han var
här en torsdag passade Mikael på att gå på speedway
på kvällen när Rospiggarna mötte Örnarna.

Mikael träffar mek-killarna

Besök på PM 11

Skriv en motion till LO-kongressen

LO håller kongress i Stockholm i maj 2012. Anslutna förbund och avdelning-
ar har motionsrätt till kongressen. Alla kan och har rätt att skriva motioner
men de måste antas av avd 68 eller förbundet för att gå vidare till LO-
kongressen.

Förbundet måste ha motionerna sig tillhanda senast den 28 oktober. Det
betyder att vår avdelning behöver behandla motionerna på avdelningsmö-
tet den 18 oktober.

HALLSTAVIKSDAGEN I BILD

Traditionen fortsätter! Tredje år på raken organiserade Hallstaviksnätverket i samarbetet med Roslagens Sparbank Hallstaviksdagen. Varför gör man det? Svaret är enkelt - man vill visa upp det rika föreningslivet som finns i bygden. Man vill visa att det inte råder brist på engagemang i samhället.

Man uppskattar att över 1500 Hallstaborna vistades på torget under dagen. Fantastisk vacker väder i kombination med trevlig musik och mängd aktiviteter gjorde dagen till en stor succé. Hallstaviksnätverket och Roslagens Sparbank vill genom PappersMagasinet tacka alla föreningar, brandkåren, polisen, Holmen, artister, Langers Hotell och många fler som gjorde att Hallstaviksdagen blev en sådan succé!

Text och foto: Aleksandar Srndovic

Holmens labb var på plats med handtillverkning av papper

Fotoklubben ordnade fotovisning

Yrjö Haapamäki och Rodzlag MC

Patrik Lundberg representerade Häverödal SK

Ulrika Falk och ABF på torget i Hallsta

Mool Heuk Gil barn visar vad de har lärt sig på ett år

Midas IBK informerade om sin verksamhet

Musikskolan öppnade Hallstaviksdagen

Tennisklubben var med

Lasse Pettersson och brandkillarna var enastående med räddnings uppvisningen

Ununge IF bjöd på frukt och trevligt samtal

Roger Berglund hemma hos Jan Guillou i hans hus utanför Östhammar

Det är en av sommarens sista dagar. Strax norr om Östhammar har vi svängt av riksvägen och Anders rattar bilen in på allt mindre skogsvägar. I en by rundar vi en bondgård, passerar några övergivna sommarstugor och en hästhage innan vi ser en gårdsgård dyka upp på höger hand. Den är kompletterad med ett el-stängsel. En öppning i skogen med en vid och grön gräsmatta skvallrar om att vi är framme. Mycket riktigt – i skogsbrynet ligger en magnifik villa som på ett behagligt sätt smälter in i omgivningen. När vi kör in genom grinden vinkar husets ägare till oss och markerar därmed att vi kommit rätt. Vi parkerar och går den gatstensbelagda gången upp mot huset. Det är här han – en av Sveriges mest lästa och omtalade författare – bor. Han heter Jan Oskar Sverre Lucien Henri men är "Guillou" med hela svenska folket. Jan Guillou sitter ute på "verandan" försjunken i den norske författaren Jon Michelets senaste bok och tittar inte upp förrän vi står bakom ryggen på honom. Han är klädd i en kakifärgad skjorta med tillhörande shorts, räcker ut handen och hälsar med ett "Hej". Vi inleder försiktigt med en fråga formad till ett påstående "Du är inte heller mainstream

när det gäller valet av bostadsort – de flesta i din ställning väljer Österlen, Gotland eller åtminstone en plats vid kusten?!" Svaret kommer direkt och bestämt; Jag bor här för att arbeta. Om jag bodde på Österlen skulle jag inte kunna skriva på samma sätt.

RB: När den här intervjun trycks så har din bok Brobyggarna nyligen kommit ut. Den är den första i en serie, med ett okänt antal volymer, som ska skildra det europeiska 1900-talet. Du har gett romansviten samlingsnamnet "Det stora århundradet". Vad är huvudbudskapet i serien?

JG: Att gång på gång upplysa om att vi inte vet så mycket som vi tror. Det vi är säkra på kanske vi inte borde vara så säkra på. Hade vi varit där kanske det inte alls är lika givet att vi tagit samma ställning som idag. Skulle man stapla alla händelser om 1900-talets historia räcker de till månen. Det har skrivits oerhört mycket om allting, så vi tror att allt är känt, men det är det inte! Vi blir så efterkloka av all historieskrivning. Vi tror oss veta hur det skulle varit om vi levde i en annan tid. Jag vill rucka på den självsäkerheten så många gånger som möjligt.

Frågar man svenskar idag hur de tror de skulle ha tagit ställning till nazismen 1933: "Är det någon här i salen som är för Hitler?". Då blir det inte en enda hand upp så klart – därför att vi nämligen har efterklokheten – vi vet vad som hände efter 1933. Men om vi hade varit där 1933, och dessutom varit tyskar då hade det varit annorlunda eftersom vi inte sett det som komma skulle.

Jag började skriva en romanserie om kalla kriget – Hamiltonserien. Den första boken kom ut 1986 och då tror jag förstås, som alla gjorde 1986, att Kalla kriget är en "stabilitet" som kommer att vara oändligt. Vem kunde säga att det bara var tre år kvar?! Så faller Berlinmuren och Sovjetunionen sjunker ihop. Det hade varit omöjligt att säga. På samma sätt har det varit för våra förfäder under 1900-talet i olika europeiska länder.

Huvudpersonerna i boken befinner sig t.ex. i juli 1913 i Sognefjord för att den tyske Kaisern ska inviga en 25 m hög staty av Frithiof. Fjordstränderna är svarta av folk, alla hotell är fullbelagda. Det är en enorm uppställning. Kaisern håller tal, kung Håkon håller tal och ute i fjorden ligger tyska krigsflottan på vänskapsbesök och även, naturligtvis, Kaiserns fartyg "Hohenzollern". Att nu tillhöra den elit av hedersinbjudna norrmän som står Tyskland nära och få äta middag med Kaisern på "Hohenzollern" är naturligtvis jättefint. Ett år senare...så är det katastrof och att då vara tyskvän är förfärligt! Vem hade kunnat veta det den där vackra sommardagen i juli 1913. Så ser historien ut.

En av de norska bröderna som är huvudgestalter här hamnar i tyska Östafrika, alltså i Tanzania. 1909 är han över i Kongo för att tjuvjaga elefant. Det beror på att kung Leopold II av Belgien dog då och Kongo var inte Belgiens koloni utan Kung Leopolds personliga egendom. Men nu när han var död så uppstod ett slags juridiskt vakuum. Då blir det ett bral läge för tjuvjakt. Oscar, den norska huvudpersonen, och hans tyska vänner kommer till Kongo nu 1909. De får då kunskap om det belgiska folkmord som ägt rum under nästan tio års tid. 6 miljoner kongoleser anses ha mördats av belgarna. Oscar & co drar följande slutsatser: Kung Leopold II av Belgien kommer för alltid att framstå som den störste tyrannen i Europas historia! Belgarna måste vara Europas mest avskyvärda folk och så kommer alla att betrakta dem! 6 milj. människor i ett folkmord – det kan aldrig mänskligheten glömma!! "Någon sådan ledare kommer vi aldrig att få i Tyskland!" Allt det de då säger är rätt – då - 1909. Det är bara det att vi som har kunskapen om de miljoner mördade i andra världskriget - nu efteråt vet att det var fullständigt fel. Men det finns alltså en stark

poäng i att berätta vår historia i presens, som om vi vore där, och ta bort all efterklokhet för då framstår våra liv och motiv för vad vi gör i en mycket mer osäker dager än om vi lägger efterklokhetens raster mellan oss och det förflutna.

RB: "Segrarna skriver historien" – är det det du vill visa hur felaktigt det kan bli?

JG: Bland annat och det är jättekul att vända på propagandamyten. Ett av de stora problemen inför det här projektet var: hur gör man med 1:a världskriget? Ska man berätta om 1900-talet kan man inte hoppa över 1:a världskriget, det är liksom början på allt elände. Å andra sidan kan jag inte hålla på att skildra ett skyttegravskrig i Belgien och norra Frankrike som pågår år ut och år in. Visserligen kostar det miljoner man som springer in i varandras kulspruteeld – men det är redan berättat så många gånger. Det finns absolut inget nytt att tillföra. Jag kan inte skriva om en råtta i en skyttegrav som inte är skildrat förut, jag måste undvika det. Sättet att lösa det var att förlägga första världskriget till Afrika. Därför att där har vi två grannländer; Brittiska Östafrika – Kenya och Tyska Östafrika – Tanzania. När det blir krig uppe i Europa bestämmer sig framförallt engelsmännen där för att "då måste ju vi också vara i krig" och alltså anfälla grannarna. Det där kriget pågår i fyra år, förstås, och engelsmännen skeppar in, de behärskar ju haven, till slut 150 000 indiska och afrikanska soldater, i olika omgångar, som de sen bara låter gå åt. Tyskarna är i den omvända situationen, de är känsliga för förluster, varje förlust är en riktig förlust och kan inte ersättas. Medan engelsmännen bara skickar in ny kanonmat hela tiden. De håller inte fältsjukhus annat än två st för vita officerare. Detta därför att de soldater de använder - afrikaner och indier - ser de som förbrukningsvara. De konsumerar 100 000 bärare (slavar) under det här kriget. Engelsmännen är alltså barbarer, massmördare och rasistiska galningar medan tyskarna är good guys! Hade Tyskland vunnit 1:a världskriget hade vi känt till den här historien men eftersom engelsmännen vann så skrivs historien om fullständigt.

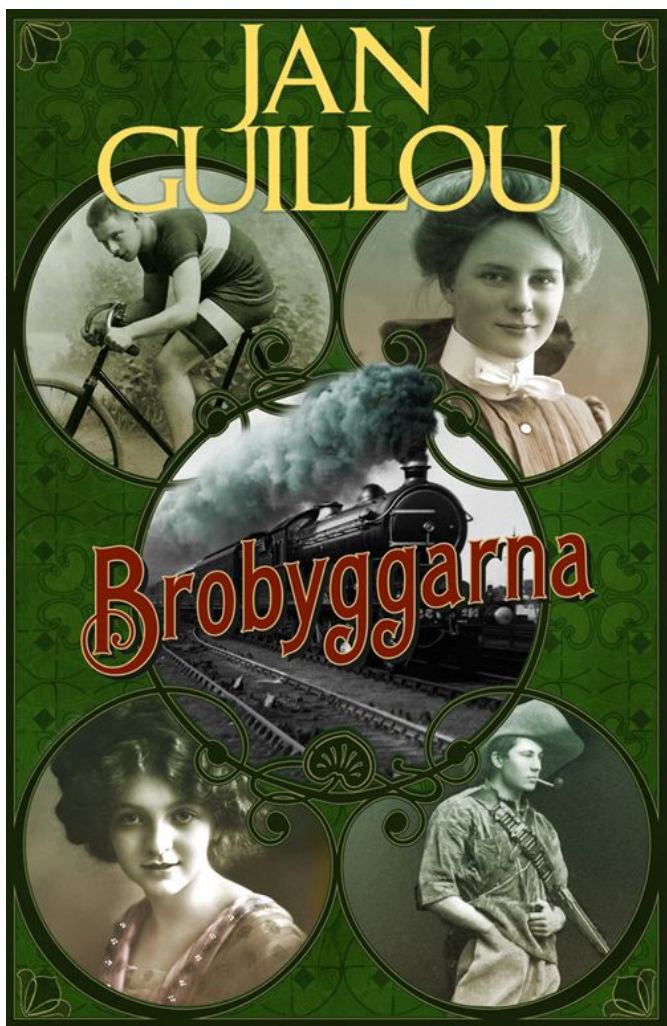
RB: Jag har på nätet läst första kapitlet i boken där de tre fattiga fiskarpojkaras förmågor upptäcks och tas om hand av en välgörenhetsorganisation. En sak som slår mig är språket eller sättet att berätta. Det är kanske inte vad man väntar sig av dig. Det är lite ålderdomligt – är tanken med det att ge berättelsen en större förankring i den tiden?

JG: Ja, självklart. Jag har alltid haft något politiskt projekt för den litteratur jag skrivit som varit mera dagsaktuellt. Jag har skrivit en sorts satirisk, polemisk samtidskrönika i form av Hamilton. Då har man ett mycket

begränsat berättarperspektiv, det är en ganska rak, enkel handling, språket är journalistiskt. Allting är absolut nutida, det ska låta som om man har en Rapportsändning i bakgrunden ungefär.

Eller en historisk pastisch, en stilparodi - Arn Magnusson - där man gör en ålderdomlig framställning men fortfarande är det ett väldigt enkelt berättarperspektiv.

Det här är den stora europeiska berättelsen och då ska man täcka in så många fler aspekter än i de här enklare sakerna som jag sysslat med. Då blir det som en 1800-talsroman, fast med moderniserad grammatik naturligtvis. Fast med samma förutsättningar som de stora författarna skrev på 1800-talet.

RB: Kommer språket och berättarstilen att ändras successivt under seriens gång?

JG: Ja, jag ska naturligtvis försöka följa med. Om jag jobbar mig fram till 50-talet kommer det att låta annorlunda.

RB: När det kommer en ny bok av Jan Guillou är det inte ovanligt att en eller annan känner sig trampad på tårna. Det kan vara säkerhetspolisen, rättsväsendet,

giriga direktörer eller historiebereskrivare för att nämna några. Finns det någon eller några som har anledning att hålla sig för skratt? Kommer du med något "avslöjande" eller någon nytolkning av historien?

JG: Handlingen här slutar 1919. Få personer, nu levande, kan känna sig kränkta över någonting som sägs eller görs då.

RB: Förväntas det mothugg från svenska historieberättare?

JG: Nej, 1:a världskriget i sig går inte att ändra på, Jag har bara förskjutit perspektivet till Afrika för att slippa allt det kända som hände i Europa. Nere i Afrika får de då och då diffusa besked om vad som hände uppe i Europa, som ett sorts bakgrundssus. Då känner vi, den moderna läsaren, igen oss och vet vad de talar om, men vi vet mer än rollgestalterna, så klart. Jag tror också att svenska historiker kommer att bli överraskade av det här greppet på första världskriget, som liksom tar bakvägen, i ett annorlunda perspektiv. Vår bild av Tyskland och tyskar är inte så mycket präglad av 1:a kriget. Det är 2:a världskriget som lägger ett stort svart moln mellan oss och det förflutna bortom det. Varför sådana som mig, som vuxit upp i ett formidabelt tyskhat, alltså norskt - franskt, det blir så anti-tyskt det kan bli! Det står aldrig i boken men en slutsats är att om Tyskland vunnit 1:a världskriget hade världen blivit mycket bättre och det kan säkert provocera många! Vi hade sluppit Hitler, 2:a världskriget och det hade varit en helt annan ordning i Afrika. Belgare och engelsmän hade kastats ut ur från Afrika. vilket hade varit en välsignelse, för de är folkmördare, barbarer och rasister. De har ställt till med ett ohyggligt elände. Något sådant skriver jag aldrig eftersom det här inte är någon agitatorisk text, men tanken borde ju uppstå hos en och annan läsare och kan ju vara antingen förskräckande eller provocerande.

Den här gången har jag valt att berätta ur ett tyskt perspektiv och då framstår ju engelsmännen som skurkar och tyskarna som goda, och det är vi inte vana vid. Jag kan tänka mig att boken blir mer populär i Tyskland än i Storbritannien. Jag tror inte ens att den översätts till engelska.

RB: Den 31 oktober anordnar vi tillsammans med biblioteket i Hallstavik en författarafton med dig. Vi får hälsa dig välkommen till Hallstavik då.

JG: Tack!

(forts. i nästa nr)

Den 7 september på det extra förbundsmötet i Stockholm spikades Pappers avtalskrav 2012. Kraven består av en löneökning på 860 kronor mer i månaden till alla och ytterligare nio timmars arbetstidsförkortning.

Förbundsmötet beslutade att vi lägger oss på LO:s kravnivå och inte på Facket inom industrins nivå (3,7%). Det betyder också att vi ställer oss bakom den jämställdhetspott som LO vill ha.

En av kraven är att vill vi stärka anställningstryggheten. Idag missbrukar arbetsgivaren de många olika anställningsformer för att slippa fastanställa våra medlemmar. Nu vill Pappers genom kollektivavtal begränsa detta. I de allmänna anställningskraven, som vi delar med Unionen, vill både vi och Unionen begränsa visstidsanställningarna. Vi vill få in skrivningar i avtalet som gör att avtal om tidsbegränsad anställning bara får träffas under sammanlagt tolv månader under en treårsperiod. Därefter övergår anställningen automatiskt i en tillsvidareanställning.

Vi och Unionen vill också att föräldralönen ska utökas från fem till sex månader och ge en inkomstutfyllnad upp till 90 procent av lönen även på lönedelar över tio prisbasbelopp. Detta är ett krav som också Sveriges Ingenjörer och Ledarna står bakom.

Vi kommer att ta upp frågan om sänkt pensionsålder också.

Aleksandar

LO:s avtalssekreterare Per Bardh gästade det extra förbundsmötet

Ett märkligt sammanträffande?

Den 22 juli i somras skulle vi göra en resa till Östergötland över helgen. För att ha något att läsa på bussen och tåget, tog jag ur bokhyllan en av de böcker jag ändå tänkt läsa så småningom. Det råkade bli pocketversionen av "Frukta inte" av den norska krim-författaren Anne Holt.

Vi lämnade Norrtälje tidigt på fredagsmorgonen. Resan gick bra, både med SL och SJ och vi installerade oss så småningom i svågerns hus men av någon anledning slog vi inte på några nyheter den kvällen.

Morgonen därpå fick vi de första förvirrade nyheterna på radion om terrorangreppen i Norge. Ingen visste egentligen något varken om omfattningen av döndandet eller om eventuella samband mellan bomben och skjutandet på Utöya. Några platser i Oslo nämndes som jag kände igen från boken jag just höll på att läsa.

Nu kan jag väl inte påstå att "Frukta inte" handlar om terrorbrott i Oslo men den tar upp företeelsen hatbrott och utspelar sig i Oslo och Bergen. Det kändes lite märkligt just då att romanens hatbrott utspelade sig i delvis samma miljö som verklighetens hatbrott och vid samma tid som jag läste boken men det var naturligtvis en slump.

Som kriminalroman var "Frukta inte" så där. Anne Holt är en ganska ojämn författare och jag måste erkänna att jag föredrar landsmaninnan Karin Fossums romaner. Det intressanta med "Frukta inte" var just frågeställningarna kring hatbrotten.

För övrigt verkar Holts poliser fatta långsammare än deras kollegor i verkligheten: Innan vi avslutat vårt korta besök i Östergötland kunde man skåda terroristens hänflinande nuna genom polisbilens sidoruta på tidningarnas framsidor.

Börje Nordström

BILDREPORTAGE VEDLINJE

I det integrerade bruket börjar vedens egentliga resa, rent processmässigt, mot den färdiga produkten, pappret, i vedhanteringen.

På vedhanteringen, där man har tre vedtruckar (två Kalmar och en Swetruck) tar man emot ca 80 långträdare per dygn. I mätstationen beräknar man mängden timmer. En del lossas på vedplan annat går till mellanlagring på Kornstaplan.

Här ska veden förberedas. Först läggs timret upp på imbordet där veden sköljs och vintertid avisas. Sedan kapas stockarna i lämpliga storlekar (VL6) innan de försvinner in i den enorma barktrumman. Genom att trumman roterar och stockarna gnids mot varandra blir de avbarkade. Därefter huggs de till flis innan fibern senare kan skiljas från varandra för att så småningom bli till massa.

En del av stockarna styrs till sliperiet och annat mellanlagras.

Vi har denna gång, självklart med kameran till hjälp, valt, i den mån det varit möjligt, att följa arbetet och vedens väg från vedgård in till VL1 och VL6.

VEDLINJE 1	
Byggnadsår:	1999
Huvudutrustning:	Vattenupptining Barktrumma Flishugg Flissåll Barkrivare Barkpress
Kapacitet:	3.300 m ³ f (gran)/ dygn
Produkter:	Flis för produktion av termomekanisk pappersmassa. Dessutom levereras riven och avvattnad bark för eldning.

Restprodukten barken, (d.v.s. ny energi), i transportören.

Stillastående barktrumma, VL 6.

Peder Jansson, operatör på Vedlinje 6.

Christer Bach och Anders Pettersson i manöverrummet på Vedlinje 1.

Nu får det vara nog av sommar, semester, lättja och sega mornar. Nu vänder vi på hängmattan, ställer undan krattan av hängbjörk, spottar i nävarna och ser fram emot en bister höst och en lång kall vinter. För medge att det känns fint att sitta inne i en varm gemenskap och studera och förkovra sig när snålblåsten viner utanför fönstren. I våra kurser blir inte 1 + 1 lika med 2 utan summan blir 3!! Du har trevligt, du lär känna nya kamrater och dessutom får du mer kunskap i bagaget.

Under september kommer vårt studieuppsökeri att starta. Studieuppsökarna kommer att gå runt på fabriken under tiden 16 sept till 7 oktober och informera och ta emot anmälningar. Vilka som är uppsökare ser du i rutan på nästa sida.

En tidigare uppsökarträff

Som vanligt kommer vi att dela ut ABF Norrtäljes studiekatalog med hela deras utbud. Nytt för i år är att vi även gjort ett eget studieprogram för att puffa lite extra för de fackliga kurserna och samhällsämnen. Programmet kan ses på vår hemsida. Men kom ihåg att man, utöver ABF och våra kurser, i princip kan starta en kurs i vilket ämne som helst. Huvudsaken är att man är tillräckligt många, hittar en kursledare och lokal. Om du anmäler dig själv till en ABF-kurs så meddela ABF att du är medlem i Pappers så får du del av vår subvention på kursavgiften (max 450 kr).

Redan i augusti började säsongens utbildningar. Under tecknad deltog i LO-kursen "Kvalificerad förhand-

lingsteknik" på Runö-skolan. Det där med kvalificerad kan man ta med en nypa salt men visst var det en intressant utbildning. Kanske kommer vi att förhandla med Runö-skolan om att få en förkortad variant till Hallstavik så att

alla kontaktombud får chansen att gå den. Annars går en ny kurs på Runö 12-14 november.

Tyvärr blev den Förbunds kurs som också den skulle gått på Runö inställd på grund av för få anmälda. Vi hade anmält tre förtroendevalda till den. Ett nytt försök kommer att göras till Förbunds kursen i Sigtuna istället. Den har kursstart den 11 oktober.

Pappers deltagare på förhandlarkursen på Runö. Längst fram fr v Marcus o Mattias från Figeholm, Per från Husum. bakre fr v Daniel från Munksjö och Roger Hallsta.

Närmast står en valberedningskurs i Stockholm i

september för dörren. Avdelningens valberedning är anmäld dit. Sen kommer en LO-konferens om bemaningsavtalet – i dagsläget är tre anmälda samt en skyddsombudskonferens med tema "riskanalys". Senare i höst kommer Pappers Ungdomskurs. I år går den i Göteborg 2-4 november. Det är riksintag till den kursen men den leds av våra erfarna handledare från Gävle-Dala.

För ett fullödigare kursutbud titta på www.fackligutbildning.se och klicka er där vidare till Pappers.

Lokalt i Hallstavik hade vi tänkt oss att under hösten hinna med en utbildning för de förtroendevalda i UVA-avtalet och en mångfaldsutbildning. Några personer behöver även en utbildning i hur en lönekartläggning ska gå till. När det gäller jämställdhets- och mångfaldsfrågorna har företaget nyligen tryckt upp en ny policy som det är tänkt att man ska presentera och diskutera på arbetsplatsträffarna. Det kan vara ett bra tillfälle att väcka dessa frågor till liv ute på golvet.

Policy för jämställdhet och mångfald

Holmen verkar för ett arbetsklimat som har sin grund i synen på alla människors lika värde. Alla medarbetare inom Holmen ska kunna känna arbetsglädje, engagemang och trygghet och ha samma rättigheter, skyldigheter och möjligheter oavsett kön, könsidentitet eller könsuttryck, ålder, sexuell läggning, funktionsnedsättning, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning.

En jämlik och jämställd arbetsplats skapar ett gott arbetsklimat, goda förutsättningar för organisatorisk effektivitet samt bidrar till att stärka Holmens varumärke och konkurrenskraft.

Holmen väljer medvetet att fokusera på och understödja aktiviteter som syftar till att jämna ut den könsfördelning som råder i företaget.

HOLMEN

Detta är studieuppsökarna och deras områden. Det går att anmäla sig till vem som helst av dessa eller direkt till Ulrika på Röda Villan, tel 26390.

Jaana Kuusisto (PM 3/skl 2): PM 3 skift 1-6 samt PM 11 (inkl Blekeri) + Emb skift 1-3

Catarina Eriksson-Östin (PM 12/2): PM 12 skift1-6, PM 11 (inkl Blekeri) + Emb skift 4-6

Ann-Britt Mattsson (Hamn):Förråd, Valsverkstad, Brandbod, "Transport" och H-lab. Rullalaget skift 1-6 samt daggruppen Emballeringen

Taisto Hautala (AHSO): ÅKC o rening skift 1-6 (inkl mek o el) samt UH-grupp. Kemikalielossare och Byggnadsavdelningen.

Kerstin Mattsson (Slip/skl 1): Sliperi, Vedlinje (inkl daggående) och TMP skift 1-6.

UH Norr.

Anders Lidén (avd 68): UH söder inkl FU o smörjare, Rör- o Mek.verkstad, El

Roger Berglund (hamn/avd 68): Hamn

ABF är tankarnas och åsikternas mötesplats!

Du hittar spännande föreläsningar och möten på www.norrtalje.abf.se
välkommen!

FÖRARINTYG HALLSTAVIK

Cirkeln förarintyg ger dig grundläggande kunskap i navigation och sjö-
vett och är en förutsättning för en säker båtfärd. Du får lära dig prak-
tiskt sjökortsarbete och metoder för navigering, väjningsregler, fartygs-
ljus, kompass, sjömanskap, miljö, väder, säkerhet och mycket mer.

Kostnad 30 studietimmar	1500 kr
Studiematerial inkl övningssjökort	600 kr
<i>Medlemmar i Pappers 68 får subvention.</i>	
Kursort	Hallstavik
Ledare	Bertil Humell
Tid	18.30–21.00
Anmälan	0176-129 50

Dag bestäms med cirkelledaren när tillräckligt många är anmälda.
Minst 7 personer krävs för att cirkeln ska kunna starta.

JÄGARSKOLAN

Vintern 2011-12

Grundkurs inkl högvilt 36 studietimmar

1700 kr

Studiematerial

500 kr

Kostnad för skjutövningar tillkommer!

Medlemmar i Pappers 68 har subventionerade priser.

Kursort

Hallstavik

StartUnder

november 2011

Ledare

Johnny Lundin

Anmälan

Direkt till ledaren 070-715 69 90

Sista anm.datum

31 oktober

Ett samarbete mellan ABF Norrtälje och Hallstaviks Jaktskytteklubb

Datacirklar

i Hallstavik

Data för skräckslagna

En lugn introduktion för dig som aldrig använt en dator tidigare.

7 tillfällen 21 studietimmar 1500 kr

Datorn på djupet

Datacirkeln för dig som redan kan något om datorer och IT men vill lära dig mer.

7 tillfällen 21 studietimmar 1500 kr

Internet i vardagen

Till hör du dom som fortfarande betalar räkningar på banken?

Som sitter i telefonkö för att boka biljetter?

Här lär vi oss använda Internet som ett verktyg i vardagen för att underlätta livet.

5 tillfällen 15 studietimmar 1000 kr

Facebook

”Fejan” kan användas till så mycket mer än att hålla kontakt med vänner.

Här får du lära dig allt om möjligheterna som finns med Facebook så du kan maximera nytta och nöje!

5 tillfällen 15 studietimmar 1000 kr

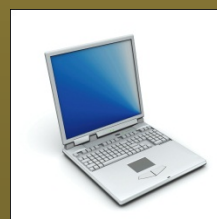
Lär dig blogga!

En blogg kan användas till mycket – skriva dagbok, dela med dig av en hobby, diskutera politik – här får du lära dig grunderna, hur lägger man upp en blogg, vad ska man tänka på, hur lockar man läsare?

6 tillfällen 18 studietimmar 1300 kr

Medlemmar i Pappers 68 har subventionerade priser!

Pensionärer, arbetslösa och långtidssjukskrivna har 25 % rabatt på samtliga cirklar!

Ni har nog alla sett honom på TV. Mannen som ser ut som en korpulent halvgammal byggnadsarbetare med rutig skjorta och med det tunna håret som en gloria runt skallen. Nu har mannen, Göran Greider utkommit med boken "Ingen kommer undan Olof Palme" (Ordfront), ett slags biografi över den sedan ett kvartssekel døde socialdemokratiska partiledaren och statsministern. Han skrev den under valrörelsen 2010.

Greider tar som utgångspunkt Palmes tre bostadsadresser: Öfre Östermalm, Vällingby och Västerlånggatan. Han står till en början utanför porten till huset på Östermalm 36, numera ambassad, och funderar kring Palmes uppväxt i den övre borgarklassen och studietiden i USA där han bl a luffade runt med buss i landets fattigare delar.

Sedan flanerar han omkring i Vällingby på jakt efter Palmes radhus från sextio- och sjuttiotalen. När han hittar rätt hus bjuds han in av de nuvarande ägarna för en liten husesyn. Familjen Palme flyttade till Vällingby när området var alldeles nytt och stod som en symbol för det nya, modernistiska välfärdssamhället som just höll på att förverkligas. Greider uppehåller sig vid detta och resonerar kring det starka samhället som kom att bli den svenska versionen av den demokratiska socialismen.

Under 50-talet undrade Erlander & co hur man skulle gå vidare med alla politiska framgångar för socialdemokraterna och det ekonomiska uppsvinget för Sverige efter kriget. Lösningen kom att bli en utbyggd offentlig sektor där helt nya arbeten skapades i samhällets regi. Till detta arbete knöts även Olof Palme och när den offentliga sektorn var som störst arbetade 40 procent av landets löntagare där, mest kvinnor.

Denna sektor var, enligt Greider, ett stort embryo till ett socialistiskt samhälle. Det tråkiga var, menar han, att man inte grundlagsskyddade den samhällsbaserade verksamheten på samma sätt som man gjorde med äganderätten. Detta skulle ha försvårat vår tids privatiseringar.

Ungefär samtidigt som välfärdssamhället började krackelera flyttade Olof Palme till Gamla Stan. Han

hade litet svårt att finna sig tillrätta i den nya situationen med den växande nyliberalismen. Och förslaget till löntagarfonder var han ganska kallsinnig till och han förvånades över att LO lade fram det. Men Greider anser ändå att Palme lyckas manövrera sig fram ganska bra i det tidiga 80-talet genom bl a sin skickliga debattförmåga. Dock var Palme, enligt Greider, den gamla sortens politiska ledare som hellre talar inför en mindre grupp på Folkets Hus än debatterar i TV. Idag försöker man avideologisera honom genom att göra honom till främst en statsman.

Nu försöker ju inte Greider göra Palme bättre än han var. Han är fullt medveten om att även Palme var en dagspolitiker som t ex kunde tumma på sanningen när han tyckte det gynnade hans intressen och han nämner Geijer- och IB-affärerna som ett par sådana tillfällen.

Den sista bostadsadressen, på Västerlånggatan, besöker Greider efter valet. Det märks att det känns tungt för honom att ett högerextremt parti tagit sig in i riksdagen. Tönen i boken blir märkbart mer pessimistisk. Han sammanfattar här Olof Palmes tid som partiledare med att konstatera att han var ledare för en rörelse. Dagens politiska partier är mer utav "kampanjorganisationer" menar han och väljarna ses som kunder på en marknad som erbjuder diverse förmåner.

Lösningen på arbetarrörelsens nuvarande problem anser han vara att "göra om" väljarna till medborgare samt bygga upp en ny typ av organisationer som tar fasta på de antiauktoritära idéer som finns i samhället. Det kan vara organisationer för "det goda arbetet" (facket), kring den sociala jämlikhetstanken (S+V) och miljöfrågorna (MP).

Kanske är han lite väl naiv när han tror att man kring dessa frågor kan nå lika stora framgångar som rekordårens arbetarrörelse. Vi får inte glömma att välfärdsbygget på 50- och 60-talen även hade stöd från det privata näringslivet som ju också gynnades av det samma. Sådana är inte dagens företagare. Men det känns ändå befriande att i nuvarande situation läsa en bok som med viss optimism diskuterar frågor som berör det arbetande folket utan att snegla på börskurvorna. Boken är dessutom skriven på ett ledigt och lättläst språk.

■ RETROSPEKTIVT SPANSKA INBÖRDESKRIGET 75 år

Den svenska arbetarrörelsen är och har alltid varit en del i en internationell rörelse. För att understödja arbetare i olika länder organiserade man sig tidigt i Internationaler. Internationalen är som ett tecken på detta en gemensam sång världen över. Därför är också arbetarrörelsen i grunden en pacifistisk rörelse – man slår vakt om och verkar för fred. Man vill inte gå ut i krig mot andra länders folk och arbetare. "Arbetare i alla länder, förenen eder!" sa man för mer än hundra år sedan, för femtio år sedan hette det "Alla folks frihet – hela världens fred".

Avd 68 i Hallstavik också har genom åren haft den internationella solidariteten på dagordningen. Det kan ha gällt Vietnam eller Chile, kampen mot apartheid i Sydafrika, stöd till Röda Halvmånen i Palestina, medverkan av den iranska motståndsrörelsen på avdelningsmöten, regelbundet bidrag till Läkare utan gränser o s v. Till och från har vi även haft en Internationell kommitté i avdelningen.

Spanienmärken från 30-talet

På 30-talet gällde det Spanien. 1931 bildades den andra spanska republiken och vid valen 1936 vann folkfronten en klar majoritet. Folkfronten bestod av socialister, kommunister, syndikalister/anarkister samt av liberaler som var motståndare till monarkin. Utan att fördjupa oss i historien så kan man sammanfattningsvis säga att Spanien i början av 30-talet var starkt delat mellan en monarkistisk höger och kristdemokratisk del och en majoritet, vänstern och liberalerna, som försvarade den upprättade republiken. I juli 1936 gör militären, under ledning av den fascistiske generalen Franco, myteri mot den lagliga regeringen.

Franco får omedelbart stöd från det fascistiska Italien och det nazistiska Tyskland och det som blir det spanska inbördeskriget 1936-39 kommer att bli ett förspel inför andra världskriget. Inbördeskriget sett från den republikanska sidan finns skildrat i Ken Loach film "Land och frihet" (1995).

Det fascistiska överfallet på den lagliga regeringen fick människor över hela världen att stödja den republikanska sidan. Till stöd för demokrati och frihet reste ca 40.000 frivilliga till Spanien för att med vapen i hand strida på regeringens sida – de Internationella brigaderna upprättades. Ca 500 svenskar anslöt sig till brigaden och närmare 200 av dessa blev kvar i den spanska jorden.

Solidaritetsrörelsen med Spanien blev stark över hela Sverige så även i Hallstavik. I oktober 1936 var avd 68 med och bildade Hallstaviks Lokala Spanienkommitté där Hugo Nilsson blev ordförande. Man samlade in pengar och kläder, ordnade möten, filmvisningar och soaréer m.m. Man sålde tidningar, broschyrer och märken. Flera av dåtidens kändisar kom till Hallstavik för att tala för Spaniens sak.

När fascisterna segrat och inbördeskriget var slut 1939 hamnade handlingarna från Hallstaviks Lokala Spanienkommitté i avd 68:ans arkiv. Där fanns det fram till 90-talet då materialet överlämnades till kommunens folkrörelsearkiv.

Samling vid La Mano när Spanienfrivilligas förening lades ner 1994. Bland fanorna finns även 68:ans fana.

Sjöfolkförbundets ordförande Anders Lindström talar vid La Mano 1994

De återvändande spanienkämparna organiserade sig i en egen förening "Svenska Spanienfrivilligas kamratförening". I takt med tidens gång blev medlemsantalet allt mindre och vid en högtidlig ceremoni vid La Mano-monumentet på Söder i Stockholm lades de spanienfrivilligas förening ned 1994. Pappers avd 68 närvarade då med avdelningens fana. Det blev på något sätt en punkt för avdelningens arbete för den spanska republiken.

Per (Frisco-Per) Eriksson Spanienfrivillig och ordförande i kamratföreningen vid nedläggningen 1994

I år är det 75 år sedan spanska inbördeskriget började – det är värt en tanke.

Roger Berglund text & foto

Leden glesnar

Svenska Spanienfrivilligas Kamratförening har upphört. Det skedde vid en högtidlig ceremoni vid La Manomonumentet på Katarinavägen i mitten av juni.

Spanska inbördeskriget 1936–39 blev något av en förövning till andra världskriget. Den lagliga spanska regeringen angreps av revolterande militärer och fascister under ledning av general Franco. Han hade ett starkt stöd från nazityskland och Mussolinis Italien.

Västmakterna svek den spanska republiken och istället reste 40 000 frivilliga från hela världen till Spanien för att med risk för eget liv slåss i de internationella brigaderna mot fascismen.

Från Sverige deltog omkring 500 personer, varav många var sjömän. 164 av dessa svenskar blev kvar i Spaniens jord — stupade i kampen för demokrati och frihet.

De överlevande har fram till nu varit organiserade i en kamratförening. På grund av att krafterna sinat och leden glesnat har föreningen nu tvingats läggas ner.

Spanska inbördeskriget

kom att engagera stora delar av svensk arbetarrörelse, framför allt fackföreningarna. Lokala Hjälpkommittéer för Spanien bildades runt om i landet. Likheten med 60- och 70-talens Vietnamrörelse är stor.

Pappers avd 68 Hallstavik var en av de fackföreningar som tog initiativet till att bilda en lokal Spanienkommitté. Det var därför naturligt att avd 68 lät sig representeras med avdelningens fana när den formella slutpunkten sattes i de spanienfrivilligas verksamhet.

På mötet vid de spanska frontkämparnas eget monument La Mano (Handen) framträdde bl a förre vpk-ledaren C H Hermansson, kulturborgarrådet i Stockholm Tjia Torpe (s), (Stockholm har av aktning för Spanienkämparnas insatser upplåtit marken för monumentet) och Sjöfolkförbundets ordförande Anders Lindström som på sjömansspråk tackade de Spanienfrivilliga för "god vakt".

Trubaduren Torgny Björk sjöng "Svarta tupp" och Vänsterns blåsorkester avslutade med Internationalen.

Svenska Spanienfrivilligas Kamratförening finns inte mer — men solidariteten med de som kämpar för demokrati och frihet lever vidare.

Roger Berglund, Pappers avd 68

Erik Jansson och Yngve Olsson med Pappers avd 68 fana vid La Manomonumentet i Stockholm. Foto: ROGER BERGLUND.

Artikel i SIA 1994

■ IDEOLOGISKOLAN ANARKISM OCH SYNDIKALISM

I detta avsnitt av Ideologiskolan tittar vi lite närmare på anarkism och syndikalism som värderingsmässigt brukar hänföras till vänster om kommunismen. Huruvida anarkism och syndikalism är olika riktningar eller varianter på samma ideologi är ibland föremål för diskussion. Anarkosyndikalism är ett känt begrepp som ändå visar på sambandet dem emellan. Även inom ett begrepp som anarkism finns olika grenar. På t ex Wikipedia finns en uppdelning av anarkismens "huvudgrenar" som där omfattar sju olika grenar. Gemensamt för anarkismen och syndikalismen är tyngdpunkten på det utomparlamentariska arbetssättet (direkt aktion) liksom kampen mot centralmakter av olika slag (anti-auktoritära). All makt skall utgå ifrån den lokala nivån, ifrån massorna. Maktkoncentrationer i samhället och i organisationer leder till korruption och maktmissbruk. Anarkism kommer av grekiskans "an-archos" som betyder "utan härskare". Ibland hör man, särskilt syndikalister, beskriva sig själva som att de är "frihetliga socialister" dvs frihet från tvång. Historiskt sett har anarkismens bas varit de intellektuella medan syndikalismen har haft sina starkaste rötter inom arbetarklassen och den fackliga rörelsen. Syndicat är det franska ordet för fackförening.

Gröna anarkismens fana

Anarkismens fana

Anarkismens grundsyn är att människan är en god och social varelse och har en inre vilja och förmåga till samarbete och solidaritet men att samhällssystemet fördärvar människans goda egenskaper. Därför måste människan störta den nuvarande ordningen för att få leva sitt liv utan tvång från företag och myndigheter. Anarkismen förkastar därför även den representativa demokratis organ. "Inga representanter, inga kandidater" är en tidig anarkistisk paroll. Paradoxalt nog, kan man tycka, accepterar anarkismen att man tillgriper våld för att uppnå detta samhälle utan tvång.

Många historiska mord och attentat är utförda av uttalade anarkister.

För att lyckas kasta staten och andra maktkoncentrationer överända och inte ersättas med nya härskare måste revolutionen ske spontant. Som på ett givet tecken ska folket resa sig och avskaffa förtrycket. Hos Syndikalisterna är det den stora generalstrejken som är vapnet. Man har också en tro, en förhoppning, att resningen i ett land ska bli ett exempel som sprider sig vidare till andra folk och länder. Anarkismens internationalism är stark.

Anarkist symbol

Syndikalistisk affish

Sitt kanske starkaste uttryck fick anarkismen/syndikalismen i Spanien under republikens tid 1931-39. Den i USA baserade fackliga rörelsen IWW (Industrial Workers of the World) är troligen den idag mest kända syndikalistiska organisationen. Deras mest kände företrädare var svenskfödd Joe Hill.

Joe Hill

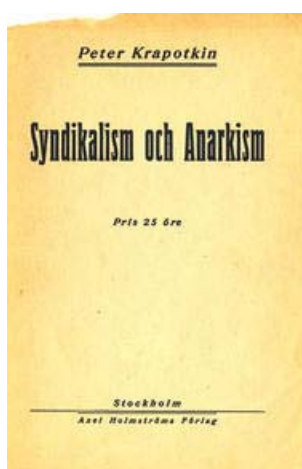
Idealsamhället är starkt decentraliserat och vilar på lokal direktdemokrati – såväl i samhälle som företag.

Den politiska och ekonomiska makten upprätthålls via självstyrande kommuner och självstyrande produktionsgrupper. Den hårda betoningen på individens frihet och frivillighet är nära besläktad med liberalismens frihetsideal. Skillnaden är att liberalerna ser friheten som en tävling mellan individerna där de som drar det längsta strået vinner. För anarkisterna sker utvecklingen genom att individerna sluter frivilliga avtal eller överenskommelser till ömsesidig nytta och där ingen har mandat att styra över någon annan. I dagens Sverige finns inte, och har egentligen aldrig heller funnits, någon anarkistisk rörelse av betydelse. Mest hör man nuförtiden de nämnas i sammanhang där AFA (Anti-fascistisk aktion) och andra anti-rasistiska ungdomsgrupper stormar fram. Syndikalismen har däremot haft större betydelse. 1910 bildades Sveriges Arbetares Centralorganisation (SAC) – en syndikalistisk fackförening.

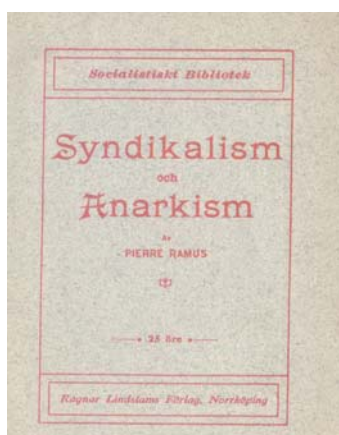

När Hallsta pappersbruk byggdes 1913-15 var syndikalisterna dominerande bland de byggnads- och grovarbetare som byggde fabriken. Störst var SAC på 30- och 40-talet med ca 30.000 medlemmar och med viss betydelse inom gruv- och skogsindustrin och bland rallarna. På 60- och 70-talet blev många lärare medlemmar i SAC. De lokala fackföreningarna inom SAC kallas för "LS" – Lokal Samorganisation.

Text: **Roger Berglund**

Krapotkins skrift om Syndikalism och Anarkism

Syndikalism och Anarkism i serien Socialistiskt Bibliotek

■ EN TYST MINUT

Klockan 12 onsdagen den 8 juni hedrade LO och förbunden dem som mist sina liv i arbetsplatsolyckor med en tyst minut på arbetsplatserna.

Syftet var att skapa uppmärksamhet så att regeringen agerar i arbetsmiljöfrågan.

År 2010 dog 59 personer i arbetsplatsolyckor och under 2011 har redan 17 personer omkommit. LO driver nolltolerans mot dödsolyckor på jobbet.

LO-s krav är:

- Ökade resurser till Arbetsmiljöverket. Sveriges arbetsmiljötillsyn måste leva upp till FN:s rekommendationer.
- Arbetsmiljöforskningen måste utvecklas och ges mera resurser.
- Arbetsmiljöverkets statistik måste anpassas till verkligheten. I dag ger den en starkt missvisande bild av hur läget faktiskt är. En översyn av hela systemet för arbetsskadeprövning är nödvändig.
- Alla anställda måste få rätt till en kvalitetssäkrad företagshälsovård. LOs krav är att samtliga företag i alla branscher ska ha tillgång till företagshälsovård.

Aleksandar Srndovic

Avd68 styrelsen hedrar de omkomna genom en tyst minut

I förra numret av PappersMagasinet inleddes en serie artiklar kring bemanningsfrågan. Vi fortsätter här med en presentation av romanen "Yarden" som är en berättelse från en person som själv arbetat inom bemannings- och uthyrningsområdet och som skrivit en av de bästa skildringarna hittills av dessa erfarenheter.

Kristian Lundberg

Foto © Brutus Östling

Yarden – en berättelse om Sverige idag.

På 30-, 40- och 50-talet var proletärförfattare ett etablerat begrepp. Vänsteruppsvinget på 60- och 70-talet gav en ny typ av arbetarförfattare. De senaste tre decennierna har det då och då poppat upp en diskussion huruvida det finns några arbetarförfattare eller inte. Svaret på frågan beror väl på vilka kriterier man väljer att tillämpa. Oavsett kriterier har jag inga problem med att utnämna Kristian Lundbergs roman "Yarden" till en nutida arbetarroman.

Kristian Lundberg har vuxit upp i invandrartäta Rosengård i Malmö. Familjesituationen var inte idealisk – en frånvarande fader och en mor som drack för mycket. Kristian har författardrömmar och skriver dikter. Det kan man inte leva på och därför behöver han inkomster. Han skriver: "Jag söker också en rad andra okvalificerade arbeten med samma resultat. Jag försöker sälja min tid, min erfarenhet och mitt språk. Jag lyckas inte. Det enda jag till slut kan göra är att använda mina kontakter. De visar sig vara värda just ingenting. Jag är en nolla. En flipperkula som kastas omkring utan förmåga att själv välja min väg. Så. Det är så jag hamnar på Yarden. Och vad gör jag här? Denna mor-

gon – borde jag inte sitta hemma och smida fram stenhårda diktrader som kan förändra världen? Kanske. Gud har humor och kanske lika lite tålmod som en fordringsägare – därför har jag nu blivit timanställd hamnarbetare."

Han hamnar alltså på Yarden. Yarden är en inhägnad asfalterad del i Malmö hamn – en stor parkeringsyta för bilar som ska levereras ut i världen med olika fartyg. Allteftersom bilarna försvinner så skall de kvarvarande bilarna flyttas om på Yarden så att de som står närmast i tur att levereras står längst fram. Det är viktigt att bilarna inte skadas; får repor eller bucklor eller andra defekter. De skall dessutom hållas rena, tvättas, och vintertid borstas och skrapas rena. Det skall gå fort och effektivt och utrymmet för parkeringsfickorna är begränsat. Den som är för långsam eller råkar skada en bil bestraffas och syndaren måste fram. Reglementet för vad man får och inte får göra är tufft. Kristian berättar om en arbetskamrat: "En av förmännen har sett honom tala i telefon samtidigt som han kör en av bilarna. Det är förbjudet. Det vet vi alla. Vi kan också förstå förbudet. Han blir avskedad på stående fot och får gå hem samma dag. Det är så det är med oss timanställda. Oss kan man skicka fram och tillbaka, det spelar ändå ingen roll. Det står alltid

en ny kandidat utanför grinden och väntar. Vi tvingas leva våra liv på huk. Vi tvingas in i ett system som påminner om skadedjurens; vi anger varandra för att säkerställa våra egna platser. Inte alla, men tillräckligt många.”

Kristian kastas mellan hopp och förtvivlan. Å ena sidan är de pengar han drar in nödvändiga och erfarenheterna han får är just erfarenheter. Han lär känna andra människor, från andra kulturer, som är i samma situation. Å andra sidan är anställningsvillkoren och arbetsmiljön många gånger omänskliga. ”Under ett knappt år har jag försörjt mig som timanställd. Daglönare. En sådan som kommer och går och som man aldrig behöver lära sig namnet på – en spöklik vålnad, en utbytbar kugge, en fjäder som aldrig brister. Fabriker. Lagerlokaler. Parkeringsplatser. Övergivna platser, bespottade platser. Jag känner de inhägnade områdena. Jag har utfört alla slags arbeten till en minimal ersättning.”

Den verklighet som Kristian Lundberg beskriver är en verklighet som gör sig alltmer påmind. Sverige är inte längre ett trygghetens land. Alltför många människor tvingas acceptera osäkra anställningar, deltider, timanställningar. Ofta i bemanningsföretag som bara är intresserad av en arbetskraft som står till buds när det finns behov. Villkoren och lönerna är bristfälliga, kollektivavtal och fackföreningar saknas. Kristian fångar det fint i följande rader: ”På gods företaget där jag arbetat ett par nätter den senaste veckan får jag veta att de har avskedat två av de sex fast anställda. Antalet försändelser som skall sorteras och transporteras är oförändrat. Arbetsbördan blir alltså större – och vid toppar, som till jul, hyr man in extra personal på timmar. Sådana som jag. Sådana som jag som gör det möjligt att avskeda fast anställda personer och minimera de fasta kostnaderna. Jag är inlurad i ett system som jag avskyr; som när sig av mig, som jag när mig av. Kan man då vara solidarisk? Det står alltid en ny person bakom den som vägrar att böja sig, bocka sig. Jag måste arbeta för att kunna betala hyran, köpa mat. Det är vad jag gör – reglerar skulder”.

Kristian Lundberg är född 1966 i Malmö. Han debuterade 1991 och har till dags dato publicerat ca 25 böcker. Diktsamlingen ”Jobb” nominerades till August-priset 2005. Hemstaden Malmö är återkommande i hans författarskap. I samband med utgivningen av Yarden gjorde LO-tidningen en intervju med honom, vi saxar ur den:

- På många av de platser jag arbetade hade de flesta fast anställda sagts upp och ersatts av bemanningsföretag. De som fanns kvar såg på oss med hat, vi tog någon annans jobb.

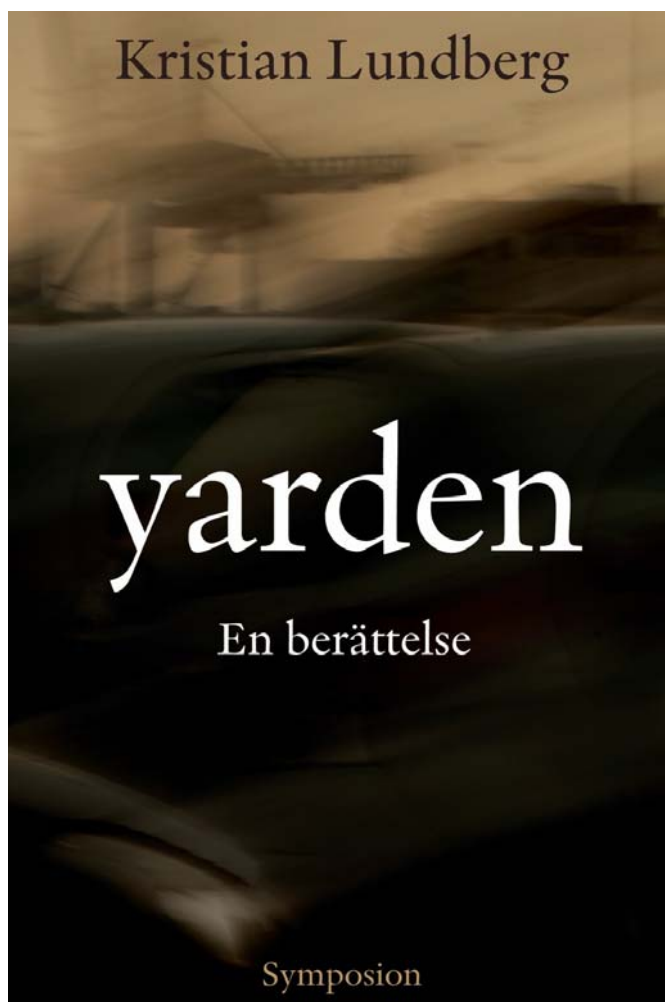
– Systemet skapar inte bara total alienation. Det slår

in en kil mellan grupper som egentligen borde solidarisera sig med varandra. Fast anställda ser ner på timanställda, timanställda ser ner på inhyrda, inhyrda svenskar ser ner på inhyrda invandrare. Då människor byts ut hela tiden kan de inte organisera sig. Inte på någon av de platser där Kristian Lundberg arbetade fanns en fungerande fackförening. I stället härskade rädslan.

– Vi ringdes in för en dag i taget. Den som vågade klaga på något, som att kläderna läckte när det regnade, blev inte inringd mer. Det fanns inget kollektiv som kunde föra allas talan, bara individer. I takt med att bemanningsföretagen blir större och större tror Kristian Lundberg ändå att något kommer att hända. Motståndet kommer att organiseras. Inte utifrån, men underifrån. Även om det kommer att ta tid.

– Det mest grundläggande är att återupprätta solidariteten, att få känna tillhörighet med sin arbetsplats, säger Kristian Lundberg.

För ”Yarden” tilldelades Kristian Lundberg 2010 Ivar Lo-Johanssons personliga pris på 310.000 kr. Motiveringen för priset var: *en starkt personlig rapport om de sämst utsattas villkor i ett snabbt krackelerande folkhem, en journalistiskt precis berättelse om uthyrningsföretagets rättslösa timavlönade i den malmöitiska hamnvärlden.*

Irland

***Landet där havet möter
grönska***

Till Irland har jag velat åka i många år, nu blev det äntligen av. Varför jag har velat åka kan bero på TV-serien "Mot alla vindar" som gick i början av 1980-talet. Serien började på Irland.

I maj så är ön otroligt grön, med olika skiftningar. Ibland ser man vita prickar på bergen, det är får som betar efter sluttningarna. Skillnaden mellan land och hav blir väldigt dramatiskt med de skarpa klippkanterna och de gröna fälten. Torvmossarna finns lite här och var, det är ett billigt bränsle som man använt som uppvärmning sedan 1600-talet. Men nu måste man skydda mossarna från vidare brytning.

Min kompis Heidi och jag åkte med Temaresor på en busstur i den södra delen av Irland. Flyg tidigt på morgonen, vi landade på förmiddagen i Dublin. Där mötte vår guide Helena oss, vi kom från olika delar i Sverige och Norge. Så startade bussfärden tvärs över till Galway, ett stopp för lunch utanför Athlone.

På eftermiddag kom vi till Galway som grundades av normanderna på 1200-talet, där fick vi en guidad tur av Helena. Sedan åkte vi till vårt hotell en bit utanför, där vi hade utsikt över Galwaybukten.

Dag två bar det av till Aranöarnas största ö Inishmore, båtresan tog 45 minuter, det blåste mycket, men klarade mig från att bli sjösjuk. Vi åkte i minibussar till ett turistcentrum där vi fick historien om Dun Aengus, där druiderna har verkat. Efter guidningen blev det en klättring upp till själva platsen. Blåste mycket och regnade, så jag vågade inte gå till kanten och titta ner, det stupade ca.100 meter rätt ner i havet. Att det regnar på Irland det får man räkna med.

Stannade även till vid Cliffs of Moher, gick upp till

Cliffs of Moher O'Briens torn

O'Brien's torn, därifrån kan man se en stor koloni med häckande sjöfåglar. Där stupar det ner 200 m till havet men med hjälp av vinden kom havet upp där vi stod. Därifrån är även fotot taget i inledningen.

Stannade till vid ett monument om den stora svälten "The great hunger" föreställer en liten pojke som försöker få hjälp. Irland har en väldigt tragisk historia, över en miljon dog i svält och en miljon utvandrade

Uppe på Don Aengus Inishmore

Hamnen i Dingle

under mitten av 1800-talet, när potatisskördarna slog fel flera år i rad.

Vi var till Bunratty Folkets Park, det är ett friluftsmuseum. På kvällen var vi till Bunratty Castle, där blev vi välkomnade av musik från säckpipa och blev bjudna på mjöd. Senare blev det en medeltida bankett med bl.a. revbensspjäll med endast en kniv som bestick samt underhållning.

Bussturen gick vidare runt Dinglehalvön, då hade vi fint väder, såg ända ut till Blasketöarna där bor ingen sedan 50-talet.

Sedan vidare till "Ring of Kerry", där är vägarna så

smala så alla bussar har bestämt att man åker motsols, de kan inte mötas på vägen. Stannade till hos fåraherden Bredan, han visade sina fina vallhundar i arbete med att samla in fåren.

Blev även ett stopp i Killarney National Park, vid Muckross House ett gods från 1800-talet. Vi var några som gick därifrån in till Killarney, det blev en promenad på ca. 7 km efter en stig genom en liten skog där allt var täckt med mossor. Efter allt bussåkande var det skönt att gå.

Vidare mot Dublin, fick en guidad tur på Jameson.

Whiskeyprovning för några utvalda där de fick jäm-

Fåraherden Bredan visar sina lydiga hundar

Muckross House Killarney

Obs! Fin årgång

föra olika whiskey från Skottland och USA mot Jamesons. Stadsrundtur i Dublin, var till Phoenix Park och såg Wellington Testimonial, ett jättekors. Var även och tittade på The Book of Kells. Vi åkte förbi Guinness bryggeriet, men för min del tycker jag ölen "Smithwicks" är mycket godare. Vi hade ett hotell som låg väldigt centralt, så vi gick ner på stan och tog en fika och tittade på folk.

På avslutningskvällen åkte vi en bit utanför Dublin, till The Merry Ploughboy. Den enda pub som ägs och drivs av musiker där bjöds på irländsk meny och underhållning med irländska folkvisor och riverdance.

Vi hade fått rapporter om ett nytt askmolnhot, men vi kom iväg hem till Sverige som planerat. Förra gången det blev askmoln så var jag i Turkiet, fick åka buss hem i 3 dygn, så man är ju en van bussresenär.

The great hunger

Fish and chips

En grön matta mitt i skogen

Detta är en del på vad hände under en vecka, åka gärna dit och upplev Irland själva.

FAKTA OM IRLAND

Huvudstad: Dublin	Statsskick: Republik
Språk: iriska, engelska	Yta: 70 182 km ²
Valuta: Euro 1€= 9,3 SEK	
Telefon: +353	Befolkningsmängd: 4 459 300
Nationaldag: 17 mars	
Längsta flod: Shannon 259 km	
Priser: Enklare mat som fish and chips cirka 110 kr, varmrätt cirka 100—200 kronor, öl 50 cent. 50 kr	
Visum: Krävs ej - EU land	

NR 3 KRYSSLÖSNING

S	O	L	B	R	Ä	N	N	A
---	---	---	---	---	---	---	---	---

Vinnare av NR 3 krysset är:

1: pris **Lena Lönnqvist** PM3 sk 1

2: pris **Hans Koivisto** ÅKC

Grattis! Ni kan hämta era pris på fackexpedit.

LOTTAS MUMSBITAR

Syrlig krusbärspaj med knäckigt täcke

Smuldeg

2 dl vetemjöl
3 dl havregryn
1 dl socker
1 krm salt
1 msk ljus sirap
150g smör eller margarin

Fyllning

5 dl krusbär
1 1/2 dl socker
1 msk potatismjöl

Garnering

Färska krusbär

Sätt ugnen på 175 grader . Lägg krusbär i en pajform.
Häll över 1 1/2 dl socker blandat med 1 msk potatismjöl. Smält 150g margarin i en kastrull. Rör ned 1 dl socker, 1 msk ljus sirap, 2dl vetemjöl, 3 dl havregryn, 1 krm salt. Rör ihop till en smulig deg och strö den över krusbären. Grädda pajen i nedre delen av ugnen i ca 35 minuter. Servera med glass eller vaniljsås.

Syrlig krusbärspaj med knäckigt täcke

KALENDARIUM 2011

Styr	Styrelsemöte
AVD	Avdelningsmöte
KO	Kontaktombud
HKO	Huvudkontaktom.

STYR	AVD	KO-träff	HKO-träff	Anmärkningar	Tid
11 oktober	18 oktober			Verksamhetsplanering - FolketsHus	14 - okt
08 november	15 november	10 novembar	25 november	Förbundsmöte - motionstid går ut 21/9	17 -18 nov
06 december	13 december				
14 december					

KRYSSET BÖRJE NORDSTRÖM

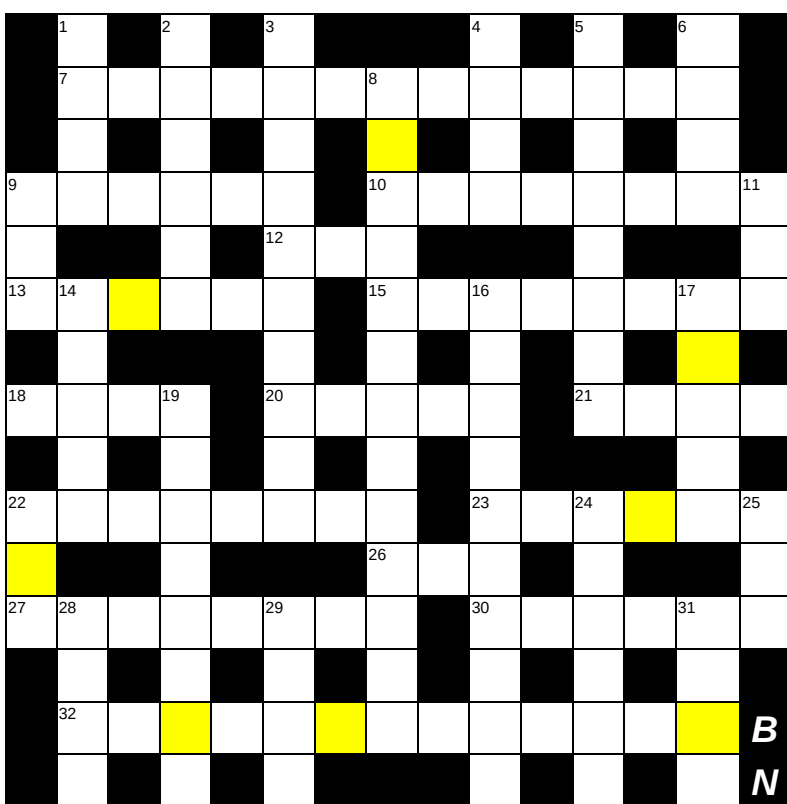
Dags för ett nytt kryss. Du behöver inte lämna in hela krysset när du löst det. De bokstäver som hamnat i de tonade rutorna bildar ett "lösenord".

Lämna in detta lösenord tillsammans med ditt anst-nr, namn och avd. så deltar du i dragningen.

Du kan även maila lösenordet till oss :

avd.68@holmenpaper.com

Lycka till!

Bland de inlämnade rätta svar kommer vi lotta ut:

1: pris 2 st trisslotter

2: pris 1 st trisslotter

Vågrätt

- 7. Injiceras i spädbarn.
- 9. Spöken & matroser.
- 10. Erbjuder hotell.
- 12. Tross.
- 13. Skärrad.
- 15. Marig.
- 18. Är åskluften ofta.
- 20. Är liten sårskada.
- 21. F d byggnad.
- 22. Vass på ram.
- 23. Glunkas.
- 26. Gåsmånad.
- 27. Äcklig.
- 30. Populärt kryssningsmål.
- 31. Vasstrå.
- 32. Brassar & chilinare.

Lodrätt

- 1. Nasses bostad.
- 2. Tankspridd.
- 3. Ger snabbt energi.
- 4. Omoget äpple.
- 5. Populär sång.
- 6. Jobb.
- 8. Vinterplagg.
- 9. Äts vid Mårten.
- 11. Brobyggarregemente.
- 14. Blazer.
- 15. Finns av boxertyp.
- 16. Sju dagars "Ågren".
- 17. Blir snart vägarna.
- 19. Kamratförening.
- 22. Plats för matiné.
- 24. Pappa.
- 25. Hornavan.
- 28. Finsk kämpaglöd
- 29. Liten grön citrusfrukt.
- 31. Fanns en rödgrön enl. Bildt.

Vi kan inte göra attacken mot regeringskansliet i Oslo eller attacken mot ungdomarna på Utøya ogjord, men vi kan se till att öka medvetenheten om tolerans och mångfald. Som medmänniskor och facklig organisation känner vi att det inte finns något alternativ till att agera mot dessa typer av attacker!

Stöd Utøya-insamlingen pg 322864-0

LAYOUT: Pappers avd 68

TRYCK: 80g Colotech+

NÄSTA NR: 9 december 2011

FRAMSIDA: Mikael Holmberg

BAKSIDA: Aleksandar Srndovic

REDAKTIONEN:

Anders Lidén

Erik Asteving

Lotta Nilsson

Ulrika Enlund

Stefan Pettersson

Mikael Holmberg

BESÖKSADRESS: Pappers avd 68

Tyskavägen 1

763 81 Hallstavig

0175 26 390

TELEFON:

INTERNET:

www.avd68.com

ANSVARIG UTGIVARE : Aleksandar Srndovic

Tfn. 0175 26950

